

ORALMOTORISK TRÆNING

Mille har gennem de sidste ca. 18 måneder gået til oralmotorisk træning/behandling hos Castillo Morales terapeut Marianne Castmar-Jensen. Det foregår på Børne-UngeCentret, i Århus.

Børne-og Unge Centret er en institution, hørende under Region Midtjylland. (www.bur.rm.dk) Der henvises dertil bl.a. via sagsbehandler.

Det har været en kæmpe gevinst for Mille, at vi tilfældigvis kom vejen der forbi.

Mille kunne ikke lade være at skære tænder. Det var lige til at blive tosset af. Hun var også selv ved at blive lidt tosset af det og fik flere og flere spændinger i ansigtet, ja faktisk i hele kroppen, og oftere hovedpine, hvilket medførte uro, ubehag, dårlig dagrytme og en endnu mere uforudsigelig hverdag for hele familien.

Milles tænder blev meget, meget slidte og vi syntes der skulle gøres noget af hensyn til de nye tænder som var på vej.

Den kommunale tandpleje henviste (med armen vredet om på ryggen) til Hans Gjørup på Århus Universitets Hospital. (ÅUH).

Foruden at anbefale en bideskinne anbefalede han at Mille kom ud til dygtige folk på Børne- og Unge Centret, rehabilitering.

Efter en forsamtale på centret, hvor der virkelig blev spurgt ind til Mille, blev der lagt et behandlingsforløb.

Det første halve år skulle hun komme to gange om ugen. Det gik meget på afspænding og hvor det dog hjalp.

Mille begynder til oralmotorisk træning/behandling, efter Castillo Morales metoden. (www.castillomorales.dk)

I starten tænkte jeg godt nok, at det gik Mille aldrig med til. Men efter nogen tid nød Mille virkelig behandlingen. Det er blevet til en stund med totalt afslapning og en masse gode børnesange, sunget af terapeuten. -Og en kæmpe lur efterfølgende.

Vi synes der har været så mange positive gevinster for Mille ved denne metode, at vi gerne deler af erfaringerne i håb om andre kan få samme gavn. De nævnte punkter har også stor social betydning. Det betyder meget for os at vores dreng på 12 ikke bliver forlegen eller flov over at have sine kammerater med ved bordet fordi hans søster ikke kan styre maden i munden. Kammeraterne er ikke forlegne eller føler ubehag ved at spise sammen med Mille.

Vi sætter alle megen pris på at restaurantbesøg foregår pænt og værdigt for både Mille og andre i restauranten. Og vi føler det er lykkedes!

Jannie

Nogle af gevinsterne har været:

- Mille savler ikke ret meget længere.
- Hun er blevet opmærksom på når mundvandet løber, lukker munden og synker, i stedet for at lade det løbe ud.
- Hun skærer ikke så meget tænder som hun har gjort og gør hun det, er hun ikke så vedholdende. Ikke så stereotyp længere.
- Mange af de trækninger og spændinger hun ufrivilligt havde i ansigtet som også forplantede sig til hele kroppen er aftaget meget.
- Vejtrækningen er blevet bedre. Hun trækker vejret mere afslappet og "helt ned i maven". For Milles vedkommende giver det bedre søvn og mindre anspændthed i det hele taget.
- Maden skal ikke længere findeles helt så meget.
- Hun bruger tungen til at bearbejde maden i væsentligt højere grad.
- Hun kan spise større stykker mad og også fødevarer der er lidt hårdere i det.
- Spisetiden er reduceret betydeligt. (fra ca 50 min til 30 min. hvilket ikke er uvæsentligt 5 gange om dagen).
- Mille lukker oftere munden når hun spiser.
- Der er ikke nær de fejlsynkninger der var engang.
- Der kommer ikke så meget retur i glasset når hun drikker.
- Maden bliver inde i munden. Hun taber det ikke.
- Mille kan spise sig mæt uden at blive for træt.
- Mille tygger af munden og synker, før hun åbner for næste mundfuld.
- Hun kan gøre munden ren efter et måltid og det er bla godt for tænderne. Det højner i det hele taget hygiejnen.